

**UCHWAŁA NR XII/157/2019
RADY GMINY SZEMUD**

z dnia 28 października 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Szemud

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm)

**Rada Gminy Szemud
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę z dnia 25 września 2019 roku na działalność Wójta Gminy Szemud z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Aleksandra Perz

UZASADNIENIE

W dniu 7 października 2019 r. do Urzędu Gminy w Szemudzie wpłynęło pismo od Wojewody Pomorskiego przekazujące skargę p. Tadeusza Dopka z dnia 25 września na działalność Wójta Gminy Szemud.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Wójta Gminy jest Rada Gminy. Również na podstawie przepisu art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506) wynika, że Rada Gminy rozpatruje skargi na działania Wójta i gminnych jednostek organizacyjnych i w tym celu powołuje komisje skarg, wniosków i petycji.

W dniu 25 października 2019 r. przedmiotowa skarga została przedstawiona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud. Członkowie komisji zapoznali się treścią skargi oraz informacjami przedstawionymi przez Barbarę Rzeszewicz – Kierownik Kancelarii Urzędu Gminy Szemud.

W toku swoich działań Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud ustaliła następujący stan faktyczny.

Skarżący wskazał, że przedmiotem skargi jest zabranie przez Gminę części własności Skarżącego – nieruchomości o powierzchni kilkudziesięciu metrów kwadratowych w Szemudzie pod pretekstem i z wykorzystaniem wcześniejszego zakupu - 7 m² nieruchomości zabudowanej – części zabytkowego budynku.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał, że Gmina na własny koszt usunęła część zakupionego budynku i w tym miejscu wybudowała chodnik a budynek ten jest położony skosem

w stosunku do chodnika. Według Skarżącego po dokonaniu zakupu i zlikwidowaniu skosu budynku o pow. ok. 7 m² Gmina nie postawiła żadnych znaków granicznych, lecz zaczęła „zagospodarowywać” dalszy należący do niego teren prowadzący w stronę sąsiada.

Skarżący wskazała również, że chodnik przedłużono samowolnie na gruncie Skarżącego a jednocześnie przechwycono dalsza część jego gruntu, z którego utworzył się trójkąt – łącznie kilkadziesiąt metrów kwadratowych i nadal nie ma tam znaków granicznych. Autor Skargi twierdzi, że kiedy interweniuje w Gminie zgłaszając te nieprawidłowości – nowy Wójt uchyla się od odpowiedzi wprost stwierdzając, że wypłacono jemu sporą należność za zakupiony teren, na którym znajdowała się część budynku,

Według Skarżącego do przechwycenia jego własności Gmina posłużyła się swoimi geodetami, których na co dzień zatrudnia do swoich celów. Skarżący wskazał, że jeden z tych geodetów podczas rozmowy potwierdził, że grunt nie objęty aktem notarialnym zakupu gruntu przez Gminę należy do Skarżącego.

Zgodnie z informacjami udzielonymi przez Referat Gospodarki Przestrzennej i Geodezji przedstawionymi przez Barbarę Rzeszewicz –Kierownika Kancelarii, Decyzją Wójta Gminy Szemud nr

RG/dec 6831/18/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. nastąpił podział działki nr 331 położonej w Szemudzie, Gm. Szemud. Podział ten poprzedzony był uzgodnieniami pomiędzy Gminą Szemud a właścicielem gruntu. W wyniku podziału powstały działki nr 331/1, 331/2, z czego działkę nr 331/1 o pow. 9 m² Pan ██████ sprzedał Gminie Szemud w drodze umowy notarialnej nr Rep. A nr 7666/2011 z dnia 5 lipca 2011 r. za cenę 20.000,00 zł, t.j. 2.222,22 zł/m². Faktem jest, że Gmina Szemud przejęła część własności Pana ██████ z fragmentem zabytkowego budynku, jednakże zapłaciła za tę wydzieloną część. Ponadto Gmina dokonała na własny koszt przebudowy pozostałej części budynku w związku z rozbiórką jego przejętej części w taki sposób, że budynek ten nadal funkcjonuje.

W dniu 5 lipca 2011 r. miały miejsce kolejne uzgodnienia pomiędzy Panem ██████ a Gminą Szemud, w wyniku których uzgodniono, że z działki nr 331/2 stanowiącej własność Pana ██████ zostanie wydzielona niewielka część o pow. 11 m² zajęta pod istniejący chodnik. Ze swej własności oznaczonej jako działka nr 335 Gmina Szemud zobowiązała się wydzielić część działki na powiększenie działki stanowiącej własność Pana ██████. Wskutek dokonanych uzgodnień w drodze decyzji nr GG/dec 6831.1.2012 z dnia 7 lutego 2012 r. nastąpił kolejny podział działki nr 332/2 oraz działki nr 335, w wyniku którego powstały działki 331/3 i 335/2, które zgodnie z protokołem uzgodnień z dnia 5 lipca 2011 r. zostały przeznaczone do zamiany. Na zamianę gruntów Rada Gminy Szemud wyraziła zgodę w drodze uchwały nr XXX/265/2012 z dnia 24 października 2012 r. W związku z powyższym Urząd Gminy podjął wszystkie czynności mające na celu zawarcie umowy z Panem ██████. Przygotowanie obu nieruchomości do zamiany wiązało się po stronie Gminy Szemud z kosztami: m.in. podziału, wyceny, ogłoszenia w prasie, uzyskania dokumentacji do celów przywłaszczeniowych, łącznie około 2500,00 zł. Gmina Szemud zobowiązała się również pokryć koszty planowanej umowy notarialnej. Pan ██████ został poproszony jedynie o dopłatę do ceny nieruchomości w kwocie 108,12 zł, w związku z różną wartością zamienianych nieruchomości, na co Pan ██████ kategorycznie nie wyraził zgody.

Gmina Szemud jest nadal zainteresowana zakończeniem procedury zamiany, jednakże brak jest zgody Pana ██████ na zawarcie umowy notarialnej, a bez tej umowy nie jest możliwe definitywne rozwiązanie problemu. W rezultacie pomimo oczywistych starań ze strony Urzędu Gminy istniejący chodnik rzeczywiście przebiega po 11 metrach własności Pana ██████

Jeśli chodzi o brak kamieni granicznych określających przebieg nowych granic, geodeta nie ma obowiązku stabilizacji znaków granicznych po podziale geodezyjnym. Cała dokumentacja dotycząca przebiegu granic znajduje się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Jeśli zajdzie potrzeba stabilizacji tych kamieni, to zarówno Gmina Szemud jak i Pan ██████ mogą zlecić wznowienie znaków granicznych, w wyniku którego znaki te zostaną posadowione na gruncie. Zlecenie wykonania prac geodezyjnych wiąże się z uruchomieniem kolejnych kosztów, co w obecnej sytuacji nie jest zasadne.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami rozpatrzyła skargę uznając ją za niezasadną.

Przedmiotowa skarga została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990

r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.)

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, to Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 (Rada Gminy)

Jednocześnie, w myśl art. 238 § 1 k.p.a. poucza się, że zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego